

32003R2201

L 338/1

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

23.12.2003

UREDBA SVETA (ES) št. 2201/2003**z dne 27. novembra 2003****o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

zakonskih sporih. Vsebina te uredbe je v bistvu povzeta po Konvenciji z dne 28. maja 1998 o isti zadevi ⁽⁵⁾.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 61(c) in člena 67(1) Pogodbe,

(4) Dne 3. julija 2000 je Francija predložila pobudo za uredbo Sveta o medsebojnem izvrševanju sodnih odločb o pravici do stikov z otroki ⁽⁶⁾.ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

(5) Da bi se zagotovila enakost za vse otroke, zajema ta uredba vse odločbe o starševski odgovornosti, vključno z ukrepi za zaščito otrok, neodvisno od kakršne koli povezave s postopki v zakonskih sporih.

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

(6) Ker se vprašanje uporabe pravil o starševski odgovornosti pogosto pojavi v okviru postopkov v zvezi z zakonskimi spori, je bolj ustrezno imeti en sam instrument za zadeve, povezane z razvezo in starševsko odgovornostjo.

ob upoštevanju naslednjega:

(7) Področje uporabe te uredbe obsega civilne zadeve, ne glede na vrsto sodišča.

(1) Evropska skupnost si je zastavila cilj oblikovati območje svobode, varnosti in pravice, v katerem je zagotovljen prost pretok oseb. V ta namen mora Skupnost med drugim sprejeti tudi ukrepe na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, potrebne za pravilno delovanje notranjega trga.

(8) Glede sodnih odločb o razvezi, prenehanju življenjske skupnosti ali razveljavitvi zakonske zveze je treba to uredbo uporabljati le za prenehanje zakonskih vezi in ne sme zadevati vprašanj, kot so razlogi za razvezo, premoženjske posledice zakonske zveze ali drugih pomožnih ukrepov.

(2) Evropski svet je v Tampereju podprl načelo medsebojnega priznavanja sodnih odločb kot temelj za oblikovanje resničnega pravosodnega prostora in opredelil pravico do stikov z otrokom kot prednostno nalogo.

(9) Glede premoženja otroka se ta uredba uporablja le za ukrepe varstva otroka, t. j. glede (i) postavitve in nalog osebe ali organa, zadolženega za otrokovo premoženje, zastopanje ali pomoč otroku, ter (ii) upravljanja, skrbi za ohranitev otrokovega premoženja in razpolaganja z njim. V tem smislu se mora ta uredba na primer uporabljati v primerih, kadar je med staršema spor glede upravljanja otrokovega premoženja. Ukrepe, ki se nanašajo na otrokovo premoženje, vendar niso povezani z varstvom

⁽¹⁾ UL C 203 E, 27.8.2002, str. 155.⁽²⁾ Mnenje z 20. septembra 2002 (še neobjavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ UL C 61, 14.3.2003, str. 76.⁽⁴⁾ UL L 160, 30.6.2000, str. 19.⁽⁵⁾ V času sprejetja Uredbe (ES) št. 1347/2000 se je Svet seznanil s poročilom o razlagi konvencije, ki ga je pripravil prof. Alegría Borrás (UL C 221, 16.7.1998, str. 27).⁽⁶⁾ UL C 234, 15.8.2000, str. 7.

- otroka, še naprej ureja Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾.
- (10) Ta uredba se ne uporablja za zadeve socialne varnosti, za javne ukrepe splošne narave na področju izobraževanja in zdravstva, prav tako se ne uporablja za odločbe o pravici do azila ali o priseljevanju. Ne uporablja se za ugotavljanje očetovstva oz. materinstva, ker se te zadeve razlikujejo od podelitve starševske odgovornosti, in tudi ne za druga vprašanja, povezana s statusom oseb. Prav tako se ne uporablja za ukrepe, izrečene otrokom zaradi storitve kaznivih dejanj.
- (11) Obveznosti preživljanja so izključene iz področja uporabe te uredbe, ker jih ureja že Uredba Sveta št. 44/2001. Sodišča, ki so pristojna v skladu s to uredbo, bodo v glavnem lahko odločala o obveznostih preživljanja na podlagi člena 5(2) Uredbe Sveta št. 44/2001.
- (12) Temelji pristojnosti v zadevah starševske odgovornosti, določeni v tej uredbi, so oblikovani tako, da kar najbolj upoštevajo interese otroka, zlasti kriterij povezanosti. To pomeni, da je v prvi vrsti pristojna država članica, v kateri ima otrok običajno prebivališče, z izjemo nekaterih primerov spremembe otrokovega prebivališča ali v skladu s sporazumom med nosilcema starševske odgovornosti.
- (13) Ta uredba omogoča, da v interesu otroka izjemoma in pod določenimi pogoji, pristojno sodišče lahko prenese zadevo na sodišče druge države članice, če je to sodišče bolj primerno za odločanje o zadevi. Drugo sodišče v takšnem primeru ne sme imeti možnosti prenesti zadeve na katero koli tretje sodišče.
- (14) Ta uredba mora učinkovati brez poseganja v uporabo mednarodnega javnega prava glede diplomatske imunitete. Kadar izvrševanje pristojnosti na podlagi te uredbe ni mogoče zaradi obstoja diplomatske imunitete v skladu z mednarodnim pravom, je treba pristojnost izvrševati v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri zadevna oseba nima takšne imunitete.
- (15) Za vročitev listin v postopkih, začelih v skladu s to uredbo, se uporablja Uredba Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah ⁽²⁾.
- (16) Ta uredba ne sme preprečevati sodiščem držav članic, da v nujnih primerih sprejmejočasne ukrepe in ukrepe zavarovanja glede oseb ali premoženja, ki se nahajajo v tej državi.
- (17) V primerih neupravičene premestitve ali zadržanja otroka je treba nemudoma doseči otrokovo vrnitev in v ta namen se Haaška konvencija z dne 25. oktobra 1980 uporablja še naprej, kot je bila dopolnjena z določbami te uredbe, zlasti s členom 11. Sodišča države članice, v katero ali v kateri je bil otrok neupravičeno premeščen ali zadržan, bi morala biti upravičena do nasprotovanja otrokovi vrnitvi v posebnih, ustrezno utemeljenih primerih. Vendar pa tako odločbo lahko nadomesti kasnejša odločba sodišča države članice otrokovega običajnega prebivališča pred njegovo neupravičeno premestitvijo ali zadržanjem. Če je posledica odločbe vrnitev otroka, za njegovo vrnitev ni potrebno za priznanje in izvršitev navedene sodne odločbe v državi članici, v katero ali v kateri je bil otrok premeščen ali zadržan, noben poseben postopek.
- (18) Kadar sodišče odloči, da se otrok ne bo vrnil na podlagi člena 13 Haaške konvencije iz leta 1980, obvesti pristojno sodišče ali osrednji organ v državi članici, kjer je imel otrok običajno prebivališče pred neupravičeno premestitvijo ali zadržanjem. Razen če ni bila sodišču v tej državi članici ta zadeva že dodeljena, to sodišče ali osrednji organ obvesti stranke. Ta obveznost tudi ne preprečuje osrednjemu organu, da obvesti ustrezne javne organe v skladu z nacionalno zakonodajo.
- (19) Zaslišanje otroka ima pomembno vlogo pri uporabi te uredbe, čeprav ta instrument ni namenjen spreminjanju veljavnih postopkov nacionalne zakonodaje.
- (20) Zaslišanje otroka v drugi državi članici lahko poteka v skladu z ureditvijo, ki jo določa Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah ⁽³⁾.
- (21) Priznavanje in izvrševanje sodnih odločb, izrečenih v državi članici, mora temeljiti na načelu medsebojnega zaupanja, razloge za nepriznanje pa je treba omejiti na kar najmanjši obseg.

⁽¹⁾ UL L 12, 16.1.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1496/2002 (UL L 225, 22.8.2002, str. 13).

⁽²⁾ UL L 160, 30.6.2000, str. 37.

⁽³⁾ UL L 174, 27.6.2001, str. 1.

- (22) Javne listine in dogovore med strankami, ki so izvršljivi v eni državi članici, je treba za namene uporabe pravil o priznavanju in izvrševanju obravnavati kot enakovredne „sodnim odločbam“.
- (23) Evropski svet v Tampereju je v svojih sklepih (točka 34) upošteval, da je treba sodne odločbe z družinskopravnega področja „avtomatično priznavati v vsej Uniji, brez kakršnih koli vmesnih postopkov ali razlogov za zavrnitev izvršitve“. Zato se morajo sodne odločbe o pravici do stikov z otrokom in sodne odločbe o vrnitvi, za katere je bilo v državi članici izvora izdano potrdilo v skladu z določbami te uredbe, priznati in izvršiti v vseh drugih državah članicah, ne da bi bil za to potreben kakršenkoli nadaljnji postopek. Ureditev za priznavanje takšnih sodnih odločb še naprej ureja nacionalna zakonodaja.
- (24) Zoper potrdilo, izdano za lažjo izvršitev sodne odločbe, ni pravnega sredstva. Popraviti ga je mogoče le, kadar je nastala vsebinska napaka, t.j. kadar ne odraža pravilno sodne odločbe.
- (25) Osrednji organi morajo sodelovati v splošnih kakor tudi v posebnih primerih, vključno z namenom, da bi dosegli sporazumno razrešitev družinskih sporov v zadevah starševske odgovornosti. V ta namen sodelujejo v Evropski pravosodni mreži v civilnih in gospodarskih zadevah, oblikovani z Odločbo Sveta 2001/470/ES z dne 28. maja 2001 o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾.
- (26) Komisija mora ažurirati in omogočiti javen dostop do seznamov sodišč in pravnih sredstev, ki jih sporočijo države članice.
- (27) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (28) S to uredbo se nadomesti Uredba (ES) št. 1347/2000, ki se posledično razveljavi.
- (29) Da bi se zagotovilo pravilno delovanje te uredbe, Komisija ponovno pregleda njeno uporabo in predlaga spremembe, ki se zdijo potrebne.
- (30) Združeno kraljestvo in Irska sta v skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, podali obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (31) Danska v skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, zato je ta uredba ne obvezuje in se zanjo ne uporablja.
- (32) Ker države članice ne morejo v zadostni meri doseči ciljev te uredbe in jih je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost te ukrepe sprejme v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (33) Ta uredba priznava temeljne pravice in upošteva načela Listine o temeljnih pravicah Evropske unije. Njen namen je predvsem zagotoviti spoštovanje temeljnih otrokovih pravic, kakor so določene v členu 24 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja ne glede na vrsto sodišča v civilnih zadevah, ki se nanašajo na:
- razvezo, prenehanje življenjske skupnosti ali razveljavitev zakonske zveze;
 - podelitev, izvrševanje, prenos, omejitev ali odvzem starševske odgovornosti.

⁽¹⁾ UL L 174, 27.6.2001, str. 25.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Zadeve iz odstavka 1(b) lahko zlasti zadevajo:
- (a) pravice do varstva in vzgoje otroka in pravice do stikov z otrokom;
 - (b) skrbništvo, rejništvo in podobne institute;
 - (c) določitev in naloge katere koli osebe ali telesa, ki so dolžni skrbeti za otrokovo osebnost ali premoženje, za zastopanje ali pomoč otroku;
 - (d) namestitev otroka v rejniško družino ali v oskrbo zavoda;
 - (e) ukrepe za zaščito otroka v zvezi z upravljanjem, ohranjanjem njegovega premoženja ali razpolaganjem z njim.
3. Ta uredba se ne uporablja za:
- (a) ugotavljanje ali izpodbijanje razmerja roditelj-otrok;
 - (b) odločbe o posvojitvi, ukrepih pred posvojitvijo ali razveljavitvi ali preklicu posvojitve;
 - (c) priimek in ime otroka;
 - (d) pravila o polnoletnosti;
 - (e) preživninske obveznosti;
 - (f) truste ali dedovanje;
 - (g) ukrepe, ki so posledica kaznivih dejanj, ki so jih storili otroci.
- sodno odločbo, ki se nanaša na starševsko odgovornost, in jo je izdalo sodišče države članice, ne glede na to, kakšno je ime sodne odločbe, vključno s sklepom, odredbo ali odločbo;
- 5. „država članica izvora“ pomeni državo članico, kjer je bila izdana sodna odločba, ki jo je treba izvršiti;
 - 6. „država članica izvršitve“ pomeni državo članico, v kateri se zahteva izvršitev sodne odločbe;
 - 7. „starševska odgovornost“ pomeni vse pravice in dolžnosti v zvezi z osebnostjo ali s premoženjem otroka, ki so fizični ali pravni osebi podeljene s sodno odločbo, po samem zakonu ali s pravno veljavnim dogovorom. Izraz zajema pravice do varstva in vzgoje otroka in pravice do stikov z otrokom;
 - 8. „nosilec starševske odgovornosti“ pomeni osebo, ki ima starševsko odgovornost do otroka;
 - 9. „pravice do varstva in vzgoje“ vključujejo pravice in dolžnosti, ki se nanašajo na skrb za otrokovo osebnost in zlasti pravico določitve kraja otrokovega prebivališča;
 - 10. „pravice do stikov z otrokom“ vključujejo zlasti pravico, da se otroka v omejenem časovnem obdobju lahko odpelje v kraj, ki ni isti, kakor njegovo običajno prebivališče;
 - 11. „neupravičena premestitev ali zadržanje“ pomeni premestitev ali zadržanje otroka, kadar:
 - (a) je to kršitev pravic do varstva in vzgoje, pridobljenih s sodno odločbo ali po samem zakonu ali z dogovorom, ki ima pravno veljavo v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je imel otrok običajno prebivališče neposredno pred premestitvijo ali zadržanjem;

Člen 2

Opredelitve

V tej uredbi:

- 1. „sodišče“ pomeni vse organe v državi članici, ki so v skladu s členom 1 pristojni za odločanje o zadevah s področja uporabe te uredbe;
 - 2. „sodnik“ pomeni sodnika ali uradno osebo, ki ima enaka pooblastila kot sodnik v zadevah s področja uporabe te uredbe;
 - 3. „država članica“ pomeni vse države članice z izjemo Danske;
 - 4. „sodna odločba“ pomeni odločbo o razvezi, prenehanju življenjske skupnosti ali razveljavitvi zakonske zveze, kakor tudi
 - (b) pod pogojem, da so se pravice do varstva in vzgoje otroka v času premestitve ali zadržanja dejansko izvajale, skupaj ali posamezno, ali bi se bile izvajale, če do premestitve ali zadržanja ne bi prišlo. Za varstvo in vzgojo otroka se šteje, da se izvršuje skupno, kadar v skladu s sodno odločbo ali po samem zakonu eden od nosilcev starševske odgovornosti ne more odločiti o kraju otrokovega prebivališča brez soglasja drugega nosilca starševske odgovornosti.
- in

POGLAVJE II

Člen 5

PRISTOJNOST

Pretvorba prenehanja življenjske skupnosti v razvezo

Brez poseganja v člen 3 sodišče države članice, ki je izdalo sodno odločbo o prenehanju življenjske skupnosti, lahko odloči tudi o spremembi te sodne odločbe v odločbo o razvezi, če tako določa zakonodaja te države članice.

ODDELEK 1

Razveza zakonske zveze, ločitev ali razveljavitev zakonske zveze

Člen 6

Izključni značaj pristojnosti po členih 3, 4 in 5

Člen 3

Splošna pristojnost

1. V zadevah glede razveze, prenehanja življenjske skupnosti ali razveljavitve zakonske zveze so pristojna sodišča države članice:

(a) na ozemlju katere:

- zakonca običajno prebivata ali
- sta zakonca nazadnje običajno prebivala, če eden od njiju še vedno tam prebiva, ali
- nasprotna stranka običajno prebiva ali
- v primeru skupne vloge, običajno prebiva eden od zakoncev ali
- vlagatelj običajno prebiva, če je prebival tam najmanj leto dni neposredno pred vložitvijo vloge, ali
- vlagatelj običajno prebiva, če je bival tam najmanj šest mesecev neposredno pred vložitvijo vloge in je bodisi državljan te države članice ali pa ima, v primeru Združenega kraljestva in Irske, tam svoj „*domicile*“;

(b) katere državljana sta oba zakonca ali, v primeru Združenega kraljestva in Irske, kjer imata oba zakonca svoj „*domicile*“.

2. Za namen te uredbe ima „*domicile*“ enak pomen kot v pravnih sistemih Združenega kraljestva in Irske.

Člen 4

Nasprotni zahtevek

Sodišče, pristojno za odločanje na podlagi člena 3, je pristojno tudi za odločanje o nasprotnem zahtevku, če ta sodi na področje uporabe te uredbe.

Proti zakoncu, ki:

- (a) običajno prebiva na ozemlju države članice ali
- (b) je državljan države članice ali ima – v primeru Združenega kraljestva in Irske – na ozemlju ene od teh dveh držav članic „*domicile*“,

se lahko začne postopek v drugi državi članici samo v skladu s členi 3, 4 in 5.

Člen 7

Subsidiarna pristojnost

1. Kadar po členih 3, 4 in 5 ni pristojno nobeno sodišče države članice, se pristojnost v vsaki državi članici določi v skladu z zakonodajo te države.

2. Proti nasprotni stranki, ki nima običajnega prebivališča in ni državljan države članice niti – v primeru Združenega kraljestva in Irske – na ozemlju ene od teh dveh držav članic nima „*domicile*“, se lahko vsak državljan države članice z običajnim prebivališčem na ozemlju druge države članice sklicuje na predpise o pristojnosti, ki se uporabljajo v tej drugi državi, tako kot njeni državljani.

ODDELEK 2

Starševska odgovornost

Člen 8

Splošna pristojnost

1. Sodišča države članice so pristojna v zadevah starševske odgovornosti v zvezi z otrokom, ki običajno prebiva v tisti državi članici v trenutku, ko je sodišče začelo postopek.

2. Odstavek 1 se uporablja ob upoštevanju členov 9, 10 in 12.

Člen 9

Nadaljevanje pristojnosti po kraju otrokovega prejšnjega običajnega prebivališča

1. Kadar se otrok zakonito preseli iz ene države članice v drugo in tam pridobi novo običajno prebivališče, obdržijo z odstopanjem od člena 8 sodišča države članice prejšnjega otrokovega običajnega prebivališča pristojnost še tri mesece po preselitvi, da lahko spremenijo sodno odločbo o pravicah do stikov z otrokom, ki je bila izdana v navedeni državi članici preden se je otrok preselil, kadar ima nosilec pravic do stikov z otrokom na podlagi sodne odločbe o pravicah do stikov svoje običajno prebivališče v državi članici otrokovega prejšnjega običajnega prebivališča.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če nosilec pravic do stikov z otrokom iz odstavka 1 sprejme pristojnost sodišč države članice novega otrokovega običajnega prebivališča s tem, da se udeležuje postopkov pred temi sodišči, ne da bi izpodbijal njihovo pristojnost.

Člen 10

Pristojnost v primerih ugrabitve otroka

Pri nepravilni premestitvi ali zadržanju otroka sodišča države članice, v kateri je otrok običajno prebival neposredno pred nepravilno premestitvijo ali zadržanjem, obdržijo svojo pristojnost, dokler otrok ne pridobi običajnega prebivališča v drugi državi članici in:

(a) vse osebe, institucije ali drugi organi, ki imajo pravico do varstva in vzgoje otroka, privolijo v premestitev ali zadržanje;

ali

(b) otrok prebiva v drugi državi članici najmanj eno leto po tem, ko so bile ali bi morale biti osebe, institucije ali drugi organi, ki imajo pravico do varstva in vzgoje otroka, seznanjeni s krajem otrokovega bivanja in se je otrok vživel v novo okolje ter je bil izpolnjen najmanj eden od naslednjih pogojev:

(i) v enem letu, ko je ali bi lahko bil nosilec pravic do varstva in vzgoje otroka seznanjen s krajem bivanja otroka, ni bila vložena nobena zahteva za vrnitev pri pristojnih organih države članice, kamor je bil otrok premeščen ali kjer je zadržan;

(ii) zahteva za vrnitev, ki jo je vložil nosilec pravic do varstva in vzgoje otroka, je bila umaknjena in v roku iz odstavka (i) ni bila vložena nobena nova zahteva;

(iii) primer pred sodiščem v državi članici, kjer je otrok običajno prebival neposredno pred nepravilno premestitvijo ali zadržanjem, je bil zaključen na podlagi člena 11(7);

(iv) sodno odločbo o varstvu in vzgoji otroka, ki ne nalaga vrnitve otroka, so izdala sodišča države članice, kjer je otrok običajno prebival neposredno pred nepravilno premestitvijo ali zadržanjem.

Člen 11

Vrnitev otroka

1. Kadar oseba, institucija ali drug organ, ki ima pravico do varstva in vzgoje otroka, zahteva od pristojnih organov v državi članici, da izdajo sodno odločbo na podlagi Haaške konvencije z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok (v nadaljnjem besedilu „Haaška konvencija iz leta 1980“), da bi dosegla vrnitev otroka, ki je bil nepravilno premeščen ali zadržan v drugi državi članici, ki ni država članica, kjer je običajno prebival neposredno pred nepravilno premestitvijo ali zadržanjem, se uporabljata odstavka 2 do 8.

2. Pri uporabi členov 12 in 13 Haaške konvencije iz leta 1980 se zagotovi otroku možnost biti med postopkom zaslišan, razen če to ni primerno zaradi otrokove starosti ali zrelosti.

3. Sodišče, pri katerem je bil vložen zahtevek za vrnitev otroka iz odstavka 1, ukrepa v postopku na podlagi zahtevka kar se da hitro in uporabi najhitrejši postopek, ki ga predvideva nacionalno pravo.

Brez poseganja v prvi pododstavek izda sodišče sodno odločbo v roku šestih tednov po vložitvi zahtevka, razen takrat, kadar izjemne okoliščine to onemogočajo.

4. Sodišče ne more zavrniti vrnitve otroka na podlagi člena 13b Haaške konvencije iz leta 1980, če se ugotovi, da so sprejeti vsi potrebni ukrepi za zagotovitev zaščite otroka po njegovi vrnitvi.

5. Sodišče ne more zavrniti vrnitve otroka ne da bi bila osebi, ki zahteva vrnitev otroka, dana možnost biti zaslišana.

6. Če je sodišče v skladu s členom 13 Haaške konvencije iz leta 1980 izdalo sodno odločbo, da se otrok ne vrne, mora v skladu z nacionalno zakonodajo takoj neposredno ali preko svojega osrednjega organa poslati kopijo odločbe, da se otrok ne vrne, in

kopije ustreznih dokumentov, zlasti prepisa zaslišanja pred sodiščem, pristojnemu sodišču ali osrednjemu organu v državi članici, kjer je otrok običajno prebival neposredno pred neupravičeno premestitvijo ali zadržanjem. Sodišče mora prejeti vse omenjene dokumente v enem mesecu od dne izdaje odločbe o tem, da se otrok ne vrne.

7. Razen v primeru, da je ena od strank začela postopek pred sodišči v državi članici, kjer je otrok običajno prebival neposredno pred neupravičeno premestitvijo ali zadržanjem, mora sodišče ali osrednji organ, ki prejme dokumente iz odstavka 6, o tem obvestiti stranke in jih povabiti, naj v skladu z nacionalno zakonodajo predložijo sodišču v roku treh mesecev od dne obvestila svoje predloge, da bi lahko sodišče preučilo vprašanje dodelitve varstva in vzgoje otroka.

Brez poseganja v pravila o pristojnosti iz te uredbe sodišče zaključi primer, če v roku ne prejme nobenih predlogov.

8. Ne glede na sodno odločbo, da se otrok ne vrne, na podlagi člena 13 Haaške konvencije iz leta 1980, je kakršna koli kasnejša sodna odločba, ki zahteva vrnitev otroka in jo izda na podlagi te uredbe pristojno sodišče, izvršljiva v skladu z Oddelkom 4 Poglavja III spodaj, da bi se zagotovila vrnitev otroka.

Člen 12

Dogovor o pristojnosti

1. Sodišča države članice, ki so pristojna na podlagi člena 3 za zahtevek za razvezo, prenehanje življenjske skupnosti ali razveljavitev zakonske zveze, so pristojna v vseh zadevah, ki se nanašajo na starševsko odgovornost, povezano z navedenim zahtevkom, če:

(a) ima vsaj en zakonec starševsko odgovornost do otroka;

in

(b) so zakonca in nosilci starševske odgovornosti pristojnost sodišč sprejeli izrecno ali na drugačen nedvoumen način v trenutku, ko se je pred sodiščem začel postopek, in je to v otrokovo korist.

2. Pristojnost, dodeljena v odstavku 1, preneha takoj, ko:

(a) je sodna odločba, s katero se ugotovi zahtevku ali zavrne zahtevek za razvezo, prenehanje življenjske skupnosti ali razveljavitev zakonske zveze, postala pravnomočna;

(b) v primeru, da postopki v zvezi s starševsko odgovornostjo na dan, naveden pod (a) še tečejo, sodna odločba v teh postopkih postane pravnomočna;

(c) se postopki iz (a) in (b) končajo zaradi nekega drugega razloga.

3. Sodišča držav članic so pristojna tudi v zvezi s starševsko odgovornostjo v drugih postopkih, poleg navedenih v odstavku 1, kadar:

(a) ima otrok bistveno povezavo s to državo članico, zlasti zaradi dejstva, da eden od nosilcev starševske odgovornosti običajno prebiva v navedeni državi članici ali je otrok državljan navedene države članice;

in

(b) so vse stranke v postopku pristojnost sodišč sprejele izrecno ali na drugačen nedvoumen način v trenutku, ko se je pred sodiščem začel postopek, in je to v otrokovo korist.

4. Kadar ima otrok običajno prebivališče na ozemlju tretje države, ki ni pogodbenica Haaške konvencije z dne 19. oktobra 1996 o pristojnosti, pravu, ki se uporabi, priznavanju, izvršitvi in sodelovanju na področju starševske odgovornosti in ukrepov za zaščito otrok, se šteje, da je pristojnost po tem členu v korist otroku, zlasti če se ugotovi, da v zadevni tretji državi postopek ni mogoč.

Člen 13

Pristojnost na podlagi navzočnosti otroka

1. Kadar ni mogoče ugotoviti otrokovega običajnega prebivališča in se pristojnosti ne da določiti na podlagi člena 12, so pristojna sodišča države članice, kjer se otrok nahaja.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za otroke begunce ali otroke, ki so razseljeni na mednarodni ravni zaradi nemirov v njihovi državi.

Člen 14

Subsidiarna pristojnost

Kadar v skladu s členi od 8 do 13 niso pristojna sodišča nobene države članice, se pristojnost v vsaki državi članici določi v skladu z zakonodajo te države.

Člen 15

Prenos pristojnosti na sodišče, ki je bolj primerno za odločanje o zadevi

1. Izjemoma lahko sodišča države članice, ki so po vsebini pristojna za zadevo, če menijo, da bi bilo sodišče druge države članice, s katero je otrok posebej povezan, primernejše za obravnavo zadeve ali njenega dela in če je to v korist otroka:

- (a) prekinejo obravnavo zadeve ali njenega dela ter pozovejo stranke, naj začnejo postopek pri sodišču te druge države članice v skladu z odstavkom 4; ali
- (b) zaprosijo sodišče druge države članice, naj prevzame pristojnost v skladu z odstavkom 5.

2. Odstavek 1 se uporabi:

- (a) na pobudo stranke ali
- (b) po uradni dolžnosti ali
- (c) na podlagi zahteve sodišča druge države članice, s katero je otrok v skladu z odstavkom 3 posebej povezan.

S prenosom po uradni dolžnosti ali na podlagi zahteve sodišča druge države članice se mora strinjati vsaj ena od strank.

3. Za otroka se šteje, da je posebej povezan z državo članico v smislu odstavka 1, če je:

- (a) otrok v njej pridobil običajno prebivališče, po tem ko se je začel postopek pred sodiščem iz odstavka 1, ali
- (b) v njej prejšnje običajno prebivališče otroka ali
- (c) otrok njen državljan ali
- (d) v njej običajno prebivališče nosilca starševske odgovornosti ali
- (e) v njej otrokovo premoženje in se zadeva tiče ukrepov za zaščito otroka, ki se nanašajo na upravljanje, ohranjanje in razpolaganje s tem premoženjem.

4. Sodišče države članice, ki je po vsebini pristojno, določi rok, v katerem je treba pred sodišči druge države članice začeti postopek v skladu z odstavkom 1.

Če sodišča v tem roku ne začnejo postopka, nadaljuje z izvrševanjem pristojnosti v skladu s členom od 8 do 14 sodišče, ki je začelo postopek.

5. Sodišča te druge države članice lahko, kadar je to zaradi posebnih okoliščin v korist otroka, sprejmejo pristojnost v šestih tednih od začetka postopka pred njimi v skladu z odstavkom 1(a) ali 1(b). V tem primeru sodišče, pred katerim se je potopek najprej začel, odkloni pristojnost. V nasprotnem primeru sodišče, pred katerim se je potopek najprej začel, nadaljuje z izvrševanjem pristojnosti v skladu s členi od 8 do 14.

6. Sodišča za namene tega člena sodelujejo neposredno ali preko osrednjih organov, določenih v skladu s členom 53.

ODDELEK 3

Skupne določbe

Člen 16

Začetek postopka

1. Šteje se, da je sodišče začelo postopek:

- (a) v trenutku, ko je pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje vloženo na sodišču, pod pogojem, da vlagatelj kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vročitvijo pisanja nasprotni stranki;

ali

- (b) če je treba vročiti pisanje še pred vložitvijo na sodišče, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, pod pogojem, da vlagatelj kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vložitvijo pisanja na sodišče.

Člen 17

Preizkus pristojnosti

Če je sodišču predložena zadeva, za katero po tej uredbi ni pristojno in za katerega je po tej uredbi pristojno sodišče druge države članice, se po uradni dolžnosti izreče za nepristojno.

Člen 18

Preizkus dopustnosti

1. Če se nasprotna stranka, ki nima običajnega prebivališča v državi, v kateri proti njej poteka postopek, ne spusti v postopek, pristojno sodišče prekine postopek, dokler se ne ugotovi, da je bilo nasprotni stranki omogočeno prejeti pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno, da je lahko pripravila obrambo, ali da so bili storjeni vsi potrebni koraki v tej smeri.

2. Če je treba v skladu s to uredbo poslati iz ene države članice v drugo državo članico pisanje o začetku postopka ali drugo enakovredno pisanje, se namesto določb iz odstavka 1 tega člena uporabi člen 19 Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000.

3. V primeru, da se določbe Uredbe (ES) št. 1348/2000 ne uporabljajo, se uporabi člen 15 Haaške konvencije o vročanju v tujini sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah z dne 15. novembra 1965, če je treba vročiti pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje v skladu s to konvencijo.

Člen 19

Litispendenca in sorodne pravde

1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki v zvezi z razvezo, prenehanjem življenjske skupnosti ali razveljavitvijo zakonske zveze med istima strankama, sodišče, ki je drugo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekine svoj postopek, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki z istim zahtevkom v zvezi s starševsko odgovornostjo do istega otroka, sodišče, ki je drugo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekine svoj postopek, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

3. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se sodišče, ki je drugo začelo postopek, izreče za nepristojno v korist prvega sodišča.

V tem primeru lahko stranka, ki je začela postopek pred sodiščem, ki je drugo začelo postopek, začne ta postopek pred sodiščem, ki je prvo začelo postopek.

Člen 20

Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja

1. Določbe te uredbe v nujnih primerih sodiščem države članice ne preprečujejo sprejetja začasnih ukrepov ali ukrepov zavarovanja glede v tej državi nahajajočih se oseb ali premoženja,

ki jih predvideva pravo te države članice, tudi v primeru, ko je po tej uredbi za odločanje o glavni stvari pristojno sodišče druge države članice.

2. Ukrepi iz odstavka 1 se prenehajo uporabljati, ko sodišče v državi članici, ki je po vsebini pristojno na podlagi te uredbe, sprejme ukrepe, za katere meni, da so primerni.

POGLAVJE III

PRIZNAVANJE IN IZVRŠITEV

ODDELEK 1

Priznanje

Člen 21

Priznanje sodne odločbe

1. Sodna odločba, izdana v državi članici, se v drugih državah članicah prizna, ne da bi bilo potrebno za priznanje začeti kakršenkoli poseben postopek.

2. Brez poseganja v odstavke 3 za vpis spremembe osebne stanja v uradne evidence države članice na podlagi sodne odločbe o razvezi, prenehanju življenjske skupnosti ali razveljavitvi zakonske zveze, izdane v drugi državi članici, proti kateri po pravu te države ni možno vložiti nadaljnega pravnega sredstva, predvsem ni potrebno začeti kakršnega koli posebnega postopka.

3. Brez poseganja v oddelek 4 tega poglavja lahko vsaka zainteresirana stranka v skladu s postopkom iz oddelka 2 tega poglavja zahteva izdajo odločbe o priznanju oz. nepriznanju sodne odločbe.

Krajevna pristojnost sodišča s seznama, o katerem vsaka država članica uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 68, se določi po notranjem pravu države članice, v kateri se začne postopek za priznanje oz. nepriznanje.

4. Kadar je priznanje sodne odločbe pred sodiščem posamezne države članice postavljeno kot predhodno vprašanje, lahko o tem vprašanju odloči to sodišče.

Člen 22

Razlogi za nepriznanje sodnih odločb o razvezi, prenehanju življenjske skupnosti in razveljavitvi zakonske zveze

Sodna odločba, ki se nanaša na razvezo, prenehanje življenjske skupnosti ali razveljavitve zakonske zveze, se ne prizna:

- (a) če bi bilo njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje;
- (b) če nasprotni stranki, ki se ni spustila v postopek, ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravila obrambo, razen če je ugotovljeno, da se nasprotna stranka s sodno odločbo nedvoumno strinja;
- (c) če je nezdržljiva s sodno odločbo, izdano v postopku med istima strankama v državi članici, v kateri se zahteva priznanje; ali
- (d) če je nezdržljiva s predhodno sodno odločbo, izdano v drugi državi članici ali v tretji državi glede istega zahtevka med istima strankama, pod pogojem, da predhodna sodna odločba izpolnjuje pogoje za priznanje v državi članici, v kateri se zahteva priznanje.

Člen 23

Razlogi za nepriznanje sodnih odločb o starševski odgovornosti

Sodna odločba v zvezi s starševsko odgovornostjo se ne prizna:

- (a) če bi bilo njeno priznanje v očitnem nasprotju z javnim redom v državi članici, v kateri se zahteva priznanje, z upoštevanjem otrokovih koristi;
- (b) če je bila izdana, razen v nujnih primerih, ne da bi bila otroku dana možnost zaslišanja in so bila kršena temeljna načela postopka države članice, v kateri se zahteva priznanje;
- (c) če zadevni osebi, ki se ni spustila v postopek, ni bilo vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravila obrambo, razen če je ugotovljeno, da se ta oseba s sodno odločbo nedvoumno strinja;

- (d) na zahtevo osebe, ki zatrjuje, da sodna odločba posega v njeno starševsko odgovornost, če je bila izdana, ne da bi bila tej osebi dana možnost zaslišanja;
- (e) če je nezdržljiva s poznejšo sodno odločbo o starševski odgovornosti, izdano v državi članici, v kateri se zahteva priznanje;
- (f) če je nezdržljiva s poznejšo sodno odločbo o starševski odgovornosti, izdani v drugi državi članici ali državi nečlanici, kjer ima otrok običajno prebivališče, pod pogojem, da poznejša sodna odločba izpolnjuje pogoje, potrebne za njeno priznanje v državi članici, kjer se zahteva priznanje;

ali

- (g) če ni bil upoštevan postopek, ki ga določa člen 56.

Člen 24

Prepoved preverjanja pristojnosti sodišča izvora

Pristojnosti sodišča države članice izvora se ne sme preverjati. Preizkusa javnega reda iz členov 22(a) in 23(a) ni dovoljeno uporabiti glede pravil o pristojnosti, določenih v členih od 3 do 14.

Člen 25

Razlike v zakonodajah

Priznanje sodne odločbe se ne sme zavrniti zato, ker zakonodaja države članice, v kateri se tako priznanje zahteva, na podlagi ugotovljenega dejanskega stanja ne dovoljuje razveze, prenehanja življenjske skupnosti ali razveljavitve zakonske zveze.

Člen 26

Izključitev preverjanja vsebine sodne odločbe

Pod nobenimi pogoji tuje sodne odločbe ni dovoljeno preverjati glede vsebine.

Člen 27

Prekinitev postopka

1. Sodišče države članice, v kateri se zahteva priznanje sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, lahko prekine postopek, če je zoper sodno odločbo vloženo redno pravno sredstvo.

2. Sodišče države članice, v kateri se zahteva priznanje sodne odločbe, izdane na Irskem ali v Združenem kraljestvu, lahko prekine postopek, če je izvršitev v državi članici izvora začasno zadržana zaradi odločanja o pravnem sredstvu.

3. Zahtevi se priložijo listine iz členov 37 in 39.

Člen 31

Odločba sodišča

1. Sodišče, pri katerem se vloži zahteva, odloči takoj. Oseba, proti kateri se zahteva izvršitev, v tej fazi postopka nima možnosti podajati kakršnih koli izjav glede zahteve.

2. Zahteva se lahko zavrne samo zaradi enega od razlogov iz členov 22, 23 in 24.

3. Pod nobenimi pogoji tuje sodne odločbe ni dovoljeno preverjati glede vsebine.

Člen 32

Obvestilo o odločbi

Pristojni uradnik sodišča v skladu s postopkom, predpisanim po pravu države članice, v kateri se zahteva izvršitev, o izdani odločbi nemudoma obvesti vlagatelja zahteve.

Člen 33

Pravno sredstvo proti odločbi

1. Obe stranki lahko zoper odločbo v zvezi z razglasitvijo izvršljivosti vložita pravno sredstvo.

2. Pravno sredstvo se vloži pri sodišču iz seznama, o katerem vsaka država članica uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 68.

3. Pravno sredstvo se obravnava v kontradiktornem postopku.

4. Če vloži pravno sredstvo vlagatelj zahteve za razglasitev izvršljivosti, se stranko, proti kateri se zahteva izvršitev, pozove, naj se spusti v postopek pred sodiščem, ki odloča o pravnem sredstvu. Če se zadevna oseba ne spusti v postopek, se uporabljajo določbe člena 18.

5. Pravno sredstvo zoper razglasitev izvršljivosti je treba vložiti v enem mesecu po njeni vročitvi. Če stranka, proti kateri se zahteva izvršitev, nima običajnega prebivališča v državi članici, v kateri je bila razglašena izvršljivost, temveč v drugi državi članici, je rok za pravno sredstvo dva meseca in začne teči od dne vročitve njeje osebno ali na njenem običajnem prebivališču. Tega roka ni dovoljeno podaljšati na račun oddaljenosti.

ODDELEK 2

Zahteva za razglasitev izvršljivosti

Člen 28

Izvršljive sodne odločbe

1. Sodna odločba o izvrševanju starševske odgovornosti glede otroka, izdana v državi članici in ki je izvršljiva v tej državi članici ter je bila vročena, se izvrši v drugi državi članici, ko je na zahtevo katere koli od zainteresiranih strank razglašena za izvršljivo v tej državi.

2. Vendar se v Združenem kraljestvu taka sodna odločba izvrši v Angliji in Walesu, na Škotskem ali na Severnem Irskem po tem, ko je bila na zahtevo ene od zainteresiranih strank registrirana za izvršitev v zadevnem delu Združenega kraljestva.

Člen 29

Krajevno pristojna sodišča

1. Zahteva za razglasitev izvršljivosti se vloži pri sodišču iz seznama, o katerem vsaka država članica uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 68.

2. Krajevna pristojnost se določi po kraju običajnega prebivališča osebe, proti kateri se zahteva izvršitev ali po običajnem prebivališču katerega koli otroka, na katerega se zahteva nanaša.

Kadar v državi članici, kjer se zahteva izvršitev, ni mogoče najti nobenega od krajev, navedenih v pododstavku 1, se krajevna pristojnost določi po kraju izvršitve.

Člen 30

Postopek

1. Za postopek vložitve zahteve se uporablja pravo države članice, v kateri se zahteva izvršitev.

2. Vlagatelj zahteve mora na območju pristojnosti sodišča, pri katerem je bila vložena zahteva, izbrati naslov za vročitve. Če pa pravo države članice, v kateri se zahteva izvršitev, ne predpisuje tovrstnega naslova, imenuje vlagatelj zahteve pooblaščenca za vročitve.

Člen 34

Sodišča, pristojna za pravno sredstvo, in izpodbijanje odločitev o pravnem sredstvu

Odločitev, izdana v zvezi s pravnim sredstvom, se lahko izpodbija samo v postopku iz seznama, o katerem vsaka država članica uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 68.

Člen 35

Prekinitev postopka

1. Sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo v skladu s členoma 33 ali 34, lahko na zahtevo stranke, proti kateri se zahteva izvršitev, prekine postopek, če je bilo vloženo redno pravno sredstvo v državi članici izvora ali če se rok za to pravno sredstvo še ni iztekel; v slednjem primeru sodišče lahko določi rok za vložitev tega pravnega sredstva.

2. Če je bila sodna odločba izdana na Irskem ali v Združenem kraljestvu, se vsako pravno sredstvo, ki je na razpolago v državi članici izvora, za namene odstavka 1 šteje za redno pravno sredstvo.

Člen 36

Delna izvršitev

1. Če je tuja sodna odločba odločila o več zahtevkih, pa izvršljivosti ni mogoče razglasiti glede vseh zahtevkov, sodišče razglasi izvršljivost glede enega ali več izmed teh zahtevkov.

2. Vlagatelj zahteve lahko zahteva, da se razglasitev izvršljivosti omeji na del izreka sodne odločbe.

ODDELEK 3

Skupne določbe za oddelka 1 in 2

Člen 37

Listine

1. Stranka, ki zahteva ali izpodbija priznanje sodne odločbe ali vložiti zahtevo za razglasitev izvršljivosti, mora predložiti:

(a) izvod sodne odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti;

in

(b) potrdilo iz člena 39.

2. Stranka, ki zahteva priznanje sodne odločbe ali vložiti zahtevo za razglasitev izvršljivosti, mora v primeru zamudne sodne odločbe predložiti tudi:

(a) izvornik ali overjen prepis listine, ki potrjuje, da je bilo nasprotni stranki vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje;

ali

(b) katerokoli listino, ki dokazuje, da se nasprotna stranka s sodno odločbo nedvoumno strinja.

Člen 38

Pomanjkljivosti v listinah

1. Če listine, navedene v členu 37(1)(b) ali (2) niso predložene, lahko sodišče določi rok za njihovo predložitev, sprejme enakovredne listine ali, če je mnenja, da razpolaga z zadostnimi podatki, stranko oprosti predložitve.

2. Če to zahteva sodišče, je treba listine predložiti v prevodu. Prevod mora overiti v eni izmed držav članic za to pooblaščen oseba.

Člen 39

Potrdila o sodnih odločbah v zakonskih sporih in o sodnih odločbah v zvezi s starševsko odgovornostjo

Pristojno sodišče ali organ države članice, v kateri je bila izdana sodna odločba, izda na zahtevo ene od zainteresiranih strank potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge I (sodne odločbe v zakonskih sporih) ali iz Priloge II (sodne odločbe v zvezi s starševsko odgovornostjo).

ODDELEK 4

Izvršljivost nekaterih sodnih odločb o pravici do stikov in nekaterih sodnih odločb o vrnitvi otroka

Člen 40

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za:

(a) pravico do stikov z otrokom;

in

(b) vrnitev otroka, ki je določena v sodni odločbi, izrečeni v skladu s členom 11(8).

2. Določbe tega oddelka ne preprečujejo nosilcu starševske odgovornosti, da zahteva priznanje in izvršitev sodne odločbe v skladu z določbami oddelkov 1 in 2 tega poglavja.

Člen 41

Pravica do stikov z otrokom

1. Pravica do stikov z otrokom iz člena 40(1)(a), priznana v izvršljivi sodni odločbi izrečeni v državi članici, se prizna in je izvršljiva v drugi državi članici, ne da bi bila potrebna razglasitev izvršljivosti in brez možnosti nasprotovanja njenemu priznanju, če je bilo o sodni odločbi v državi članici izvora izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

Celo kadar nacionalno pravo za odločbo o pravici do stikov ne predvideva izvršljivosti po samem zakonu, lahko sodišče izvora odloči, da je sodna odločba izvršljiva ne glede na možnost pravnega sredstva.

2. Sodnik izvora izda potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge III (potrdilo o pravici do stikov), navedeno v odstavku 1 le, če:

(a) v primeru, da je bila izdana zamudna sodna odločba, je bilo stranki, ki se ni spustila v postopek, vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da bi lahko pripravila obrambo, ali če je bilo ugotovljeno, da se ta stranka, ki ji je bilo to pisanje vročeno, vendar ne ob upoštevanju teh pogojev, nedvoumno strinja s sodno odločbo;

(b) so vse zadevne stranke imele možnost biti zaslišane;

in

(c) je bila otroku dana možnost biti zaslišan, razen če se je smatralo, da zaslišanje ni primerno zaradi otrokove starosti ali zrelosti.

Potrdilo se izpolni v jeziku, v katerem je sestavljena sodna odločba.

3. Kadar pravica do stikov z otrokom v trenutku izdaje sodne odločbe vključujejo čezmejni element, se potrdilo izda po uradni dolžnosti, ko postane sodna odločba izvršljiva, četudi le začasno. Če se čezmejni element pojavi naknadno, se izda potrdilo na zahtevo ene od strank.

Člen 42

Vrnitev otroka

1. Pravica do stikov z otrokom iz člena 40(1)(b), priznana v izvršljivi sodni odločbi izrečeni v državi članici, se prizna in je izvršljiva v drugi državi članici, ne da bi bila potrebna razglasitev izvršljivosti in brez možnosti nasprotovanja njenemu priznanju, če je bilo o sodni odločbi v državi članici izvora izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

Celo kadar nacionalno pravo za odločbo o pravici do stikov ne predvideva izvršljivosti po samem zakonu, lahko sodišče izvora odloči, da je sodna odločba izvršljiva ne glede na možnost pravnega sredstva.

2. Sodnik izvora, ki je izdal sodno odločbo iz člena 40(1)(b), izda potrdilo iz odstavka 1 le, če:

(a) je bila otroku dana možnost biti zaslišan, razen če se je smatralo, da zaslišanje ni primerno zaradi otrokove starosti ali zrelosti;

(b) so stranke imele možnost biti zaslišane in

(c) je sodišče upoštevalo pri izdaji sodne odločbe razloge in dokaze, na podlagi katerih se izda odredba v skladu s členom 13 Haaške konvencije iz leta 1980.

Če sodišče ali drug organ sprejme ukrepe za zagotovitev zaščite otroka po njegovi vrnitvi v državo običajnega prebivališča, vsebuje potrdilo podrobne podatke o takšnih ukrepih.

Sodnik izvora po lastni presoji izda navedeno potrdilo na standardnem obrazcu iz Priloge IV (potrdilo o vrnitvi otroka (otrok)).

Potrdilo se izpolni v jeziku, v katerem je sestavljena sodna odločba.

Člen 43

Popravek potrdila

1. Za vsak popravek potrdila se uporablja pravo države članice izvora.

2. Zoper izdajo potrdila v skladu s členoma 41(1) ali 42(1) ni pravnega sredstva.

Člen 44

Učinki potrdila

Potrdilo učinkuje v okvirih izvršljivosti sodne odločbe.

Člen 45

Listine

1. Stranka, ki zahteva izvršitev sodne odločbe, predloži:

(a) izvod sodne odločbe, ki izpolnjuje pogoje, potrebne za potrditev njegove verodostojnosti;

in

(b) potrdilo iz člena 41(1) ali 42(1).

2. Za namen tega člena

- je priložen potrdilo iz člena 41(1) prevod točke 12, ki se nanaša na dogovore za izvrševanje pravice do stikov,
- je priložen potrdilo iz člena 42(1) prevod točke 14, ki se nanaša na dogovore za izvrševanje ukrepov za zagotovitev otrokove vrnitve.

Prevod se izdela v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov države članice izvršitve ali v katerem koli drugem jeziku, ki ga država članica izvršitve sprejme. Prevod mora overiti v eni izmed držav članic za to pooblaščen oseba.

ODDELEK 5

Javne listine in dogovori

Člen 46

Listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane kot javne listine in so izvršljive v eni izmed držav članic, kakor tudi dogovori med strankami, ki so izvršljivi v državah članicah, v katerih so bili sklenjeni, je treba priznati in jih razglasiti za izvršljive pod enakimi pogoji kot sodne odločbe.

ODDELEK 6

Druge določbe

Člen 47

Postopek izvršitve

1. Postopek izvršitve ureja pravo države članice izvršitve.

2. Vsaka sodna odločba, ki jo izda sodišče druge države članice in ki je razglašena za izvršljivo v skladu z oddelkom 2 ali se o njej izda potrdilo v skladu s členom 41(1) ali členom 42(1), se izvrši v državi članici izvršitve pod enakimi pogoji, kot če bi bila izdana v tej državi članici.

Zlasti velja, da sodna odločba, o kateri je bilo izdano potrdilo v skladu s členom 41(1) ali členom 42(1), ne more biti izvršena, če je nezdružljiva s kasnejšo izvršljivo sodno odločbo.

Člen 48

Praktična ureditev izvrševanja pravice do stikov z otrokom

1. Sodišča države članice izvršitve lahko določijo praktično ureditev za organiziranje izvrševanja pravice do stikov, če potrebna ureditev pravice do stikov ni bila opredeljena ali ni bila dovolj natančno opredeljena v sodni odločbi, ki so jo izdala sodišča države članice, ki so bila pristojna po vsebini, ter pod pogojem, da se upoštevajo bistveni elementi te sodne odločbe.

2. Praktična ureditev v skladu z odstavkom 1 se preneha uporabljati po tem, ko izdajo sodno odločbo sodišča države članice, ki so pristojna po vsebini.

Člen 49

Stroški

Določbe tega poglavja, z izjemo oddelka 4, se uporabljajo tudi za določitev stroškov postopka v skladu s to uredbo in za izvršitev katerega koli sklepa o stroških postopka.

Člen 50

Brezplačna pravna pomoč

Če je bila vlagatelju zahteve v državi članici izvora odobrena popolna ali delna brezplačna pravna pomoč ali oprostitve stroškov postopka, je ta upravičen v postopku iz členov 21, 28, 41, 42 in 48 do kar najširše brezplačne pravne pomoči ali oprostitve stroškov postopka, ki ju dopušča pravo države članice izvršitve.

Člen 51

Varščina ali depozit

Od stranke, ki v eni od držav članic vloži zahtevo za izvršitev sodne odločbe, izdane v drugi državi članici, ni dovoljeno

zahtevati nobene oblike varščine ali depozita iz naslednjih razlogov:

- (a) ker stranka nima običajnega prebivališča v državi članici, v kateri se izvršitev zahteva, ali
- (b) ker je stranka tuj državljan oz. kadar se izvršitev zahteva v Združenem kraljestvu ali na Irskem, nima „domicile“ v nobeni od navedenih držav.

Člen 52

Uradna potrditev ali podobna formalnost

Za listine iz členov 37, 38 in 45 ali za pooblastilo za pravdo se ne zahteva nikakršna uradna potrditev ali podobna formalnost.

POGLAVJE IV

SODELOVANJE MED OSREDNJIMI ORGANI V ZADEVAH STARŠEVSKE ODGOVORNOSTI

Člen 53

Določitev

Vsaka država članica določi enega ali več osrednjih organov za pomoč pri uporabi te uredbe in za vsakega opredeli geografsko ali funkcijsko pristojnost. Kadar država članica določi več osrednjih organov, se obvestila navadno pošljejo neposredno ustreznemu osrednjemu pristojnemu organu. Kadar se obvestilo pošlje osrednjemu organu, ki ni pristojen, je ta organ odgovoren, da pošlje obvestilo naprej pristojnemu osrednjemu organu in o tem obvesti pošiljatelja.

Člen 54

Glavne naloge

Osrednji organi sporočijo podatke o nacionalni zakonodaji in postopkih ter ustrezno ukrepajo za boljšo uporabo te uredbe in boljše sodelovanje. Temu namenu služi Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah, ustanovljena z Odločbo št. 2001/470/ES.

Člen 55

Sodelovanje v posameznih zadevah v zvezi s starševsko odgovornostjo

Osrednji organi na zahtevo osrednjega organa druge države članice ali nosilca starševske odgovornosti sodelujejo v posameznih

zadevah, da bi se doseglo cilje te uredbe. V ta namen neposredno ali s pomočjo javnih organov ali drugih organov sprejmejo vse ustrezne ukrepe v skladu s pravom navedene države članice glede varstva osebnih podatkov, da bi:

- (a) zbrali in si izmenjali podatke:
 - (i) o položaju otroka;
 - (ii) o vseh postopkih, ki potekajo; ali
 - (iii) o sprejetih odločitvah, ki se nanašajo na otroka;
- (b) nudili podatke in pomoč nosilcem starševske odgovornosti pri njihovih prizadevanjih za priznanje in izvršitev odločb na svojem ozemlju, zlasti v zvezi s pravico do stikov z otrokom in z vrnitvijo otroka;
- (c) omogočili lažje komuniciranje med sodišči, zlasti za uporabo člena 11(6) in (7) in člena 15;
- (d) nudili takšne podatke in pomoč, kot jo potrebujejo sodišča za uporabo člena 56; in
- (e) olajšali sklenitev dogovorov med nosilci starševske odgovornosti s posredovanjem ali drugimi sredstvi in v ta namen omogočili boljše čezmejno sodelovanje.

Člen 56

Namestitev otroka v drugo državo članico

1. Kadar sodišče, ki je pristojno v skladu s členi od 8 do 15, razmišlja o namestitvi otroka v oskrbo zavoda ali rejniške družine in kadar naj bi se takšna namestitev izvedla v drugi državi članici, se najprej posvetuje z osrednjim organom ali drugim organom, ki ima pristojnost v drugi državi, če se v navedeni državi članici za namestitev otroka v okviru te države zahteva posredovanje javnega organa.

2. Sodna odločba o namestitvi iz odstavka 1 se lahko izda v državi prosilki le, če je pristojni organ zaprosene države pristal na namestitev.

3. Postopke posvetovanja ali soglasja iz odstavkov 1 in 2 ureja nacionalno pravo zaprosene države.

4. Kadar se organ, ki je pristojen v skladu s členi od 8 do 15, odloči, da bo namestil otroka v rejniško družino in da naj se takšna namestitev izvede v drugi državi članici ter se posredovanje javnega organa v navedeni državi članici ne zahteva za namestitev otroka v okviru te države, o tem obvesti osrednji organ ali drugi pristojni organ v navedeni državi.

Člen 57

Metoda dela

1. Vsak nosilec starševske odgovornosti lahko predloži osrednjemu organu države članice svojega običajnega prebivališča ali osrednjemu organu države članice, kjer otrok običajno prebiva ali je navzoč, prošnjo za pomoč, ki je omenjena v členu 55. Prošnja v glavnem vsebuje vse dosegljive podatke, pomembne za njeno izvršitev. Kadar se prošnja za pomoč nanaša na priznanje in izvršitev sodne odločbe o starševski odgovornosti, ki spada na področje uporabe te uredbe, priloži nosilec starševske odgovornosti potrdila, predvidena v členih 39, 41(1) ali 42(1).
2. Države članice obvestijo Komisijo o uradnem jeziku ali jezikih institucij Skupnosti, ki je različen od njihovega, v katerih se lahko sprejmejo obvestila osrednjim organom.
3. Pomoč, ki jo nudijo osrednji organi v skladu s členom 55, je brezplačna.
4. Vsak osrednji organ sam krije svoje stroške.

Člen 58

Sestanki

1. Za lažjo uporabo te uredbe se osrednji organi redno sestajajo.
2. Ti sestanki se sklicujejo v skladu z Odločbo št. 2001/470/ES o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah.

POGLAVJE V

RAZMERJE DO DRUGIH PRAVNIH INSTRUMENTOV

Člen 59

Razmerje do drugih pravnih instrumentov

1. Ob upoštevanju določil členov 60, 63, 64 ter odstavka 2 tega člena ta uredba med državami članicami nadomesti v trenutku začetka veljave obstoječe konvencije, ki so bile sklenjene med dvema ali več državami članicami ter se nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta uredba.
2. (a) Finska in Švedska imata možnost izjaviti, da se bo Konvencija z dne 6. februarja 1931 med Dansko, Finsko,

Islandijo, Norveško in Švedsko, ki vsebuje določbe mednarodnega zasebnega prava o zakonski zvezi, posvojitvi in skrbništvu, skupaj s pripadajočim Sklepnim protokolom v celoti ali delno uporabljala v njihovih medsebojnih odnosih namesto pravil te uredbe. Take izjave se priložijo tej uredbi in se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Navedene države jih lahko kadarkoli v celoti ali delno prekličejo.

- (b) Spoštuje se načelo nediskriminacije glede na državljanstvo med državljani Unije.
- (c) Pravila o pristojnosti v vseh prihodnjih mednarodnih sporazumih, sklenjenih med državami članicami iz pododstavka (a), ki se nanašajo na zadeve, urejene s to uredbo, morajo biti usklajena s pravili, določenimi v tej uredbi.
- (d) Sodne odločbe, izdane v kateri od nordijskih držav, ki so podale izjavo v skladu s pododstavkom (a), s strani sodišča, ki je utemeljilo svojo pristojnost na navezni okoliščini, ki ustreza tistim iz Poglavja II, se priznajo in izvršijo v drugih državah članicah v skladu s pravili iz Poglavja III.

3. Države članice pošljejo Komisiji:

- (a) kopijo mednarodnih sporazumov in poenotениh zakonov, ki prenašajo sporazume iz odstavkov 2(a) in (c);
- (b) odpovedi ali spremembe teh mednarodnih sporazumov ali poenotениh zakonov.

Člen 60

Razmerje do določenih večstranskih konvencij

S to uredbo so med državami članicami nadomeščene naslednje konvencije, v kolikor se nanašajo na zadeve, urejene s to uredbo:

- (a) Haaška konvencija z dne 5. oktobra 1961 o pristojnosti in pravu, ki se uporablja, v zvezi z zaščito mladoletnih oseb;
- (b) Luxembourška konvencija z dne 8. septembra 1967 o priznavanju odločb o veljavnosti zakonskih zvez;
- (c) Haaška konvencija z dne 1. junija 1970 o priznavanju razvez in prenehanju življenjskih skupnosti;

(d) Evropska konvencija z dne 20. maja 1980 o priznavanju in izvršitvi odločb o skrbništvu nad otroki in ponovnem vzpostavljanju skrbništva nad otroki;

in

(e) Haaška konvencija z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok.

Člen 61

Razmerje do Haaške konvencije z dne 19. oktobra 1996 o pristojnosti, pravu, ki se uporabi, priznavanju, izvršitvi in sodelovanju na področju starševske odgovornosti in ukrepu za zaščito otrok

Glede Haaške konvencije z dne 19. oktobra 1996 o pristojnosti, pravu, ki se uporabi, priznavanju, izvršitvi in sodelovanju na področju starševske odgovornosti in ukrepov za zaščito otrok, se ta uredba uporablja:

- (a) kadar ima zadevni otrok običajno prebivališče na območju države članice;
- (b) kar zadeva priznavanje in izvršitev sodne odločbe, ki jo je izdalo sodišče države članice, na območju druge države članice, četudi ima zadevni otrok običajno prebivališče na območju tretje države članice, ki je pogodbenica navedene konvencije.

Člen 62

Področje nadaljnjega učinkovanja

1. Sporazumi in konvencije iz členov 59(1), 60 in 61 še naprej učinkujejo na pravnih področjih, za katera se ta uredba ne uporablja.

2. Konvencije, omenjene v členu 60, zlasti Haaška konvencija iz leta 1980, v skladu s členom 60 še naprej učinkujejo med državami članicami, ki so njihove pogodbenice.

Člen 63

Pogodbe s Svetim sedežem

1. Ta uredba se uporablja brez poseganja v mednarodno pogodbo (konkordat) med Svetim sedežem in Portugalsko, podpisano v Vatikanu dne 7. maja 1940.

2. Vsaka odločba o neveljavnosti zakonske zveze, izdana v skladu s pogodbo iz odstavka 1, se prizna v državah članicah v skladu s pogoji, določenimi v Oddelku 1 Poglavlja III.

3. Določbe odstavkov 1 in 2 se uporabljajo tudi za naslednje mednarodne pogodbe (konkordate) s Svetim sedežem:

- (a) Lateransko pogodbo z dne 11. februarja 1929 med Italijo in Svetim sedežem, spremenjeno s sporazumom, ki vsebuje Dodatni protokol, podpisanim v Rimu dne 18. februarja 1984;
- (b) Sporazum med Svetim sedežem in Španijo o pravnih zadevah z dne 3. januarja 1979.

4. Za priznanje odločb iz odstavka 2 lahko v Španiji in Italiji veljajo isti postopki in ista preverjanja, kot se uporabljajo za odločbe cerkvenih sodišč, ki so izdane v skladu z mednarodnimi pogodbami iz odstavka 3, sklenjenimi s Svetim sedežem.

5. Države članice pošljejo Komisiji:

- (a) kopijo pogodb iz odstavkov 1 in 3;
- (b) vse odpovedi teh pogodb ali njihove spremembe.

POGLAVJE VI

PREHODNE DOLOČBE

Člen 64

1. Določbe te uredbe se uporabljajo samo za postopke, listine, ki so bile uradno sestavljene ali registrirane kot javne listine, in za sporazume, začete, sestavljene oz. sklenjene po dnevu začetka uporabe njene uporabe v skladu s členom 72.

2. Sodne odločbe, izdane po dnevu začetka uporabe te uredbe v postopkih, začelih pred navedenim dnem, vendar po dnevu začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1347/2000, se priznajo in izvršijo v skladu z določbami Poglavlja III te uredbe, če je pristojnost temeljila na pravilih, skladnih s pravili v Poglavlju II ali v Uredbi (ES) št. 1347/2000 ali v konvenciji, sklenjeni med državo članico izvora in zaproseno državo članico, ki je bila veljavna, ko se je postopek začel.

3. Sodne odločbe, izdane pred dnem začetka uporabe te uredbe v postopkih, začelih po dnevu začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1347/2000, se priznajo in izvršijo v skladu z določbami Poglavlja III te uredbe, pod pogojem da se nanašajo na razvezo, prenehanje življenjske skupnosti ali razveljavitev zakonske zveze ali na starševsko odgovornost za otroke obeh zakoncev, o kateri je bilo odločeno v okviru teh zakonskih sporov.

4. Sodne odločbe, izdane pred dnem začetka uporabe te uredbe, vendar po datumu začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1347/2000, v postopkih, ki so se začeli pred dnem, ko je začela veljati Uredba (ES) št. 1347/2000, se priznajo in izvršijo v skladu z določbami Poglavja III te uredbe, pod pogojem da se nanašajo na razvezo, prenehanje življenjske skupnosti ali razveljavitev zakonske zveze ali na starševsko odgovornost za otroke obeh zakoncev, o kateri je bilo odločeno v okviru teh zakonskih sporov, ter da je pristojnost temeljila na pravilih, skladnih s pravili v Poglavju II ali v Uredbi (ES) št. 1347/2000 ali v konvenciji, sklenjeni med državo članico izvora in zaproseno državo članico, ki je bila veljavna, ko se je postopek začel.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 65

Revizija

Najkasneje 1. januarja 2012 in nato vsakih pet let predloži Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi te direktive na podlagi podatkov, ki jih dajo države članice. Poročilo se priložijo po potrebi predlogi za spremembe.

Člen 66

Države članice z dvema ali več pravnimi sistemi

Za državo članico z dvema ali več pravnimi sistemi ali pravili o zadevah, ki jih ureja ta uredba:

- (a) se vsako sklicevanje na običajno prebivališče v navedeni državi članici nanaša na običajno prebivališče v ozemeljski enoti;
- (b) se vsako sklicevanje na državljanstvo, ali v primeru Združenega kraljestva na „domicile“, nanaša na ozemeljsko enoto, ki jo opredeljuje zakonodaja navedene države;
- (c) se vsako sklicevanje na organ države članice nanaša na organ ozemeljske enote v navedeni državi;
- (d) se vsako sklicevanje na pravila zaprosene države članice nanaša na pravila ozemeljske enote, v kateri se uveljavlja pristojnost, priznanje ali izvršitev.

Člen 67

Informacije o osrednjih organih in sprejemljivih jezikih

Države članice sporočijo Komisiji v treh mesecih po začetku veljavnosti te uredbe:

- (a) imena, naslove in sredstva sporočanja osrednjih organov, določenih v skladu s členom 53;
- (b) jezike, ki jih v skladu s členom 57(2) sprejemajo osrednji organi;

in

- (c) jezike, sprejemljive za potrdilo o pravici do stikov z otrokom v skladu s členom 45(2).

Države članice sporočijo Komisiji vsako spremembo v zvezi s temi podatki.

Komisija poskrbi, da so ti podatki javno dostopni.

Člen 68

Informacije o sodiščih in pravnih sredstvih

Države članice Komisijo uradno obvestijo s seznama sodišč in pravnimi sredstvi iz členov 21, 29, 33 in 34 ter njihovih spremembah.

Komisija te podatke sproti dopolnjuje in z objavo v *Uradnem listu Evropske unije* in na druge načine poskrbi, da so javno dostopni.

Člen 69

Spremembe prilog

Spremembe standardnih obrazcev iz Prilog od I do IV se sprejmejo v skladu s postopkom posvetovanja iz člena 70(2).

Člen 70

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor (v nadaljevanju „odbor“).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES.
3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 71

Razveljavitev Uredbe (ES) št. 1347/2000

1. Z dnem začetka uporabe te uredbe se razveljavi Uredba (ES) št. 1347/2000.
2. Sklicevanje na Uredbo (ES) št. 1347/2000 se šteje kot sklicevanje na to uredbo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi V.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 27. novembra 2003

Člen 72

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 1. avgusta 2004.

Ta uredba se začne uporabljati 1. marca 2005, z izjemo členov 67, 68, 69 in 70, ki se začnejo uporabljati 1. avgusta 2004.

Za Svet

Predsednik

R. CASTELLI

PRILOGA I

POTRDILO IZ ČLENA 39 O SODNIH ODLOČBAH V ZAKONSKIH SPORIH ⁽¹⁾

1. Država članica izvora
2. Sodišče ali organ, ki izdaja potrdilo
 - 2.1 Naziv
 - 2.2 Naslov
 - 2.3 Tel./faks/E-pošta
3. Zakonska zveza
 - 3.1 Žena
 - 3.1.1 Ime in priimek
 - 3.1.2 Naslov
 - 3.1.3 Država in kraj rojstva
 - 3.1.4 Datum rojstva
 - 3.2 Mož
 - 3.2.1 Ime in priimek
 - 3.2.2 Naslov
 - 3.2.3 Država in kraj rojstva
 - 3.2.4 Datum rojstva
 - 3.3 Država, kraj (če je znan) in datum sklenitve zakonske zveze
 - 3.3.1 Država sklenitve zakonske zveze
 - 3.3.2 Kraj sklenitve zakonske zveze (če je znan)
 - 3.3.3 Datum sklenitve zakonske zveze
4. Sodišče, ki je izdalo sodno odločbo
 - 4.1 Naziv sodišča
 - 4.2 Kraj sodišča
5. Sodna odločba
 - 5.1 Datum
 - 5.2 Opravilna številka
 - 5.3 Vrsta sodne odločbe
 - 5.3.1 Razveza
 - 5.3.2 Razveljavitev zakonske zveze
 - 5.3.3 Prenehanje življenjske skupnosti

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000.

- 5.4 Ali je bila izdana zamudna sodba?
- 5.4.1 Ne
- 5.4.2 Da ⁽¹⁾
6. Imena strank, ki se jim je nudila pravna pomoč
7. Ali je proti sodni odločbi možno po zakonodaji države članice izvora vložiti pravno sredstvo?
- 7.1 Ne
- 7.2 Da
8. Datum pravnega učinka v državi članici, kjer je bila sodna odločba izdana
- 8.1 Razveza
- 8.2 Prenehanje življenjske skupnosti

V/Na, dne

Podpis in/ali žig

⁽¹⁾ Priložiti je treba dokumente iz člena 37(2).

PRILOGA II

POTRDILO IZ ČLENA 39 O SODNIH ODLOČBAH GLEDE STARŠEVSKE ODGOVORNOSTI ⁽¹⁾

1. Država članica izvora
2. Sodišče ali organ, ki izdaja potrdilo
 - 2.1 Naziv
 - 2.2 Naslov
 - 2.3 Tel./faks/E-pošta
3. Oseba s pravico do stikov z otrokom
 - 3.1 Ime in priimek
 - 3.2 Naslov
 - 3.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
4. Nosilci starševske odgovornosti, če niso isti kot navedeni pod 3 ⁽²⁾
 - 4.1
 - 4.1.1 Ime in priimek
 - 4.1.2 Naslov
 - 4.1.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
 - 4.2
 - 4.2.1 Ime in priimek
 - 4.2.2 Naslov
 - 4.2.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
 - 4.3
 - 4.3.1 Ime in priimek
 - 4.3.2 Naslov
 - 4.3.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
5. Sodišče, ki je izdalo sodno odločbo
 - 5.1 Naziv sodišča
 - 5.2 Kraj sodišča
6. Sodna odločba
 - 6.1 Datum
 - 6.2 Opravilna številka
 - 6.3 Ali je bila izdana zamudna sodba?
 - 6.3.1 Ne
 - 6.3.2 Da ⁽³⁾

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000.

⁽²⁾ Pri skupnem varstvu in vzgoji otroka se lahko osebo pod postavko 3 navede tudi pod postavko 4.

⁽³⁾ Priložiti je treba listine iz člena 37(2).

7. Otroci, ki jih sodna odločba zajema ⁽¹⁾
 - 7.1 Ime, priimek in datum rojstva
 - 7.2 Ime, priimek in datum rojstva
 - 7.3 Ime, priimek in datum rojstva
 - 7.4 Ime, priimek in datum rojstva
8. Imena strank, ki jim je bila dana pravna pomoč
9. Potrditev izvršljivosti in vročitve
 - 9.1 Ali je sodna odločba izvršljiva v skladu z zakonodajo države članice izvora?
 - 9.1.1 Da
 - 9.1.2 Ne
 - 9.2 Ali je bila sodna odločba vročena stranki, zoper katero se zahteva izvršitev?
 - 9.2.1 Da
 - 9.2.1.1 Ime in priimek stranke
 - 9.2.1.2 Naslov
 - 9.2.1.3 Datum vročitve
 - 9.2.2 Ne
10. Posebni podatki o sodnih odločbah glede pravice do stikov, kadar se zahteva razglasitev izvršljivosti v skladu s členom 28. To možnost predvideva člen 40(2).
 - 10.1 Praktična ureditev izvrševanja pravice do stikov z otrokom (v tolikšnem obsegu, kot jih določa sodna odločba)
 - 10.1.1 Datum in ura
 - 10.1.1.1 Začetek
 - 10.1.1.2 Konec
 - 10.1.2 Kraj
 - 10.1.3 Posebne obveznosti za nosilce starševske odgovornosti
 - 10.1.4 Posebne obveznosti za osebo s pravico do stikov
 - 10.1.5 Kakršne koli omejitve, povezane z izvajanjem pravice do stikov
11. Posebni podatki za sodne odločbe o vrnitvi otroka, kadar se zahteva razglasitev izvršljivosti v skladu s členom 28. To možnost predvideva člen 40(2).
 - 11.1 V sodni odločbi je določena vrnitev otroka
 - 11.2 Oseba, ki naj bi ji bil otrok vrnjen (v obsegu, določenem v sodni odločbi)
 - 11.2.1 Ime in priimek
 - 11.2.2 Naslov

V/Na, dne

Podpis in/ali žig

⁽¹⁾ Če sodna odločba zajema več kakor štiri otroke, uporabite drugi obrazec.

PRILOGA III

POTRDILO IZ ČLENA 41(1) O SODNIH ODLOČBAH GLEDE PRAVICE DO STIKOV ⁽¹⁾

1. Država članica izvora
2. Sodišče ali organ, ki izdaja potrdilo
 - 2.1 Naziv
 - 2.2 Naslov
 - 2.3 Tel./faks/E-pošta
3. Oseba/osebe s pravico do stikov z otrokom
 - 3.1 Ime in priimek
 - 3.2 Naslov
 - 3.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
4. Nosilci starševske odgovornosti, če niso isti kot navedeni pod 3 ⁽²⁾ ⁽³⁾
 - 4.1
 - 4.1.1 Ime in priimek
 - 4.1.2 Naslov
 - 4.1.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
 - 4.2
 - 4.2.1 Ime in priimek
 - 4.2.2 Naslov
 - 4.2.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
 - 4.3 Drugi
 - 4.3.1 Ime in priimek
 - 4.3.2 Naslov
 - 4.3.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
5. Sodišče, ki je izdalo sodno odločbo
 - 5.1 Naziv sodišča
 - 5.2 Kraj sodišča
6. Sodna odločba
 - 6.1 Datum
 - 6.2 Opravilna številka

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000.

⁽²⁾ Pri skupnem varstvu in vzgoji otroka se lahko osebo pod postavko 3 navede tudi pod postavko 4.

⁽³⁾ Ustrezno polje za osebo, proti kateri naj bi bila sodna odločba izvršena, označite s križcem.

7. Otroci, ki jih sodna odločba zajema ⁽¹⁾
 - 7.1 Ime, priimek in datum rojstva
 - 7.2 Ime, priimek in datum rojstva
 - 7.3 Ime, priimek in datum rojstva
 - 7.4 Ime, priimek in datum rojstva
8. Ali je sodna odločba izvršljiva v državi članici izvora?
 - 8.1 Da
 - 8.2 Ne
9. Če je bilo stranki, ki se ni spustila v postopek, vročeno pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje pravočasno in na tak način, da je lahko pripravila obrambo, ali če je bilo osebi pisanje vročeno, a ne v skladu s temi pogoji, vendar je bilo ugotovljeno, da se nasprotna stranka s sodno odločbo nedvoumno strinja.
10. Vse zadevne stranke so imele možnost biti zaslišane
11. Otrokom je bila dana možnost biti zaslišani, razen če se je štel, da zaslišanje ni ustrezno glede na njihovo starost ali zrelost
12. Praktična ureditev izvrševanja pravice do stikov z otrokom (v tolikšnem obsegu, kot jo določa sodna odločba)
 - 12.1 Datum in ura
 - 12.1.1 Začetek
 - 12.1.2 Konec
 - 12.2 Kraj
 - 12.3 Posebne obveznosti za nosilce starševske odgovornosti
 - 12.4 Posebne obveznosti za osebo s pravico do stikov
 - 12.5 Kakršne koli omejitve, povezane z izvajanjem pravice do stikov
13. Imena strank, ki se jim je nudila pravna pomoč

V/Na, dne

Podpis in/ali žig

⁽¹⁾ Če sodna odločba zajema več kakor štiri otroke, uporabite drugi obrazec.

PRILOGA IV

POTRDILO IZ ČLENA 42(1) O VRNITVI OTROKA ⁽¹⁾

1. Država članica izvora
2. Sodišče ali organ, ki izdaja potrdilo
 - 2.1 Naziv
 - 2.2 Naslov
 - 2.3 Tel./faks/E-pošta
3. Oseba, ki ji je treba vrniti otroka (v obsegu, določenem v sodni odločbi)
 - 3.1 Ime in priimek
 - 3.2 Naslov
 - 3.3 Država in kraj rojstva (če je znan)
4. Nosilci starševske odgovornosti ⁽²⁾
 - 4.1 Mati
 - 4.1.1 Ime in priimek
 - 4.1.2 Naslov (če je znan)
 - 4.1.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
 - 4.2 Oče
 - 4.2.1 Ime in priimek
 - 4.2.2 Naslov (če je znan)
 - 4.2.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
 - 4.3 Drugi
 - 4.3.1 Ime in priimek
 - 4.3.2 Naslov (če je znan)
 - 4.3.3 Datum in kraj rojstva (če je znan)
5. Nasprotna stranka (če je dosegljiva)
 - 5.1 Ime in priimek
 - 5.2 Naslov (če je znan)
6. Sodišče, ki je izdalo sodno odločbo
 - 6.1 Naziv sodišča
 - 6.2 Kraj sodišča

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000.

⁽²⁾ Ta postavka je neobvezna.

7. Sodna odločba
 - 7.1 Datum
 - 7.2 Opravilna številka
8. Otroci, ki jih sodna odločba zajema ⁽¹⁾
 - 8.1 Ime, priimek in datum rojstva
 - 8.2 Ime, priimek in datum rojstva
 - 8.3 Ime, priimek in datum rojstva
 - 8.4 Ime, priimek in datum rojstva
9. Iz sodne odločbe izhaja vrnitev otroka
10. Ali je sodna odločba izvršljiva v državi članici izvora?
 - 10.1 Da
 - 10.2 Ne
11. Otrokom je bila dana možnost biti zaslišani, razen če se je štel, da zaslišanje ni ustrezno glede na njihovo starost ali zrelost
12. Vse zadevne stranke so imele možnost biti zaslišane
13. Iz sodne odločbe izhaja vrnitev otrok in sodišče je pri izdaji sodne odločbe upoštevalo razloge in dokaze, na katere se opira odločitev, ki je bila sprejeta v skladu s členom 13 Haaške konvencije z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok
14. Če je ustrezno, podrobnosti o ukrepih, ki so jih sprejela sodišča ali organi, da bi zagotovili zaščito otroka po njegovi vrnitvi v državo članico običajnega prebivališča
15. Imena strank, ki se jim je nudila pravna pomoč

V/Na dne

Podpis in/ali žig

⁽¹⁾ Če sodna odločba zajema več kakor štiri otroke, uporabite drugi obrazec.

PRILOGA V

PRIMERJALNA TABELA Z UREDBO (ES) št. 1347/2000

Razveljavljeni členi	Ustrezni členi v novem besedilu
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29
23	30
24	31

Razveljavljeni členi	Ustrezni členi v novem besedilu
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
Priloga I	68
Priloga II	68
Priloga III	68
Priloga IV	Priloga I
Priloga V	Priloga II

PRILOGA VI

Izjavi Švedske in Finske v skladu s členom 59(2)(a) Uredbe Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000.

Izjava Švedske:

Na podlagi člena 59(2)(a) Uredbe Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 Švedska izjavlja, da se bo Konvencija z dne 6. februarja 1931 med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko, ki obsega določbe mednarodnega zasebnega prava o zakonski zvezi, posvojitvi in skrbništvu, skupaj s priloženim Končnim protokolom, v celoti uporabljala v odnosih med Švedsko in Finsko namesto pravil te uredbe.

Izjava Finske:

Na podlagi člena 59(2)(a) Uredbe Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 Finska izjavlja, da se bo Konvencija z dne 6. februarja 1931 med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko, ki obsega določbe mednarodnega zasebnega prava o zakonski zvezi, posvojitvi in skrbništvu, skupaj s priloženim Končnim protokolom, v celoti uporabljala v odnosih med Finsko in Švedsko namesto pravil te uredbe.
